

1. Az Is - ten - nek szent an - gya - la

Meny-nyek-ből hogy a - lá - szál - la,

És a pász - to - rok - hoz ju - ta,

Né - ki - ek ek - kép - pen szó - la:

2. Mennyből jövök most hozzátok, / És íme, nagy jó hírt mondok,
Nagy örömet majd hirdetek, / Melyen örvend ti szívetek.
3. E mai nap egy kis gyermek / Szűztől született tinéktek,
A gyermek szép és oly ékes, / Vigasságra kellemetes.
4. Már lehozta az életet, / Mely Istennél volt készített,
Hogy ti is véle éljete, / Boldogságban örvendjete.
5. Ez lesz néktek a jegy róla: / Ímé, fekszik a jászolban,
Ott megtaláljátok őtet, / Kitől menny, föld teremtett.
6. Ez Úr Krisztus mi Istenünk, / Nyavalyáinkból kimentőnk,
Ő léssen az Üdvözítő, / Minden bűnünkben kivévő.
7. Nyílj meg, szívem, lásd meg jobban, / Ki fekszik itt e jászolban?
Ez a gyermek bizonyára / Az Úr Jézus, Isten Fia.
8. Jertek hát, mi is örvendjünk, / A pásztorokkal bémenjünk,
Lássuk, mit adott az Isten / Hozzánk való szerelmében.
9. Mindeneknek teremtője, / Miért vagy ily szegénységben?
Hogy fekszel az aszú szénán, / Szamár s ökrök közt aludván?